

Kâfirlerin ve Ajanlarının Gerçek Yüzünü Görün ve Artık Hilâfet'i Kurun, Ey Müslümanlar!

Türkiye'nin Avrupa Birliği ile ilişkileri, Türkiye kamuoyunu fazlasıyla meşgul etmekte, aldatıcı ve bilgisiz yorumlar ile dolu medya yayınları insanların gerçekleri görmesini engellemektedir. Bunun için meselenin hakikatini açık ve net bir şekilde beyân etmeyi kaçınılmaz görüyoruz:

27 Kasım'da EUROMED [Avrupa-Akdeniz] Dışişleri Bakanları toplantısı için Finlandiya'ya giden Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Fin muadili ile görüşükten sonra yaptığı açıklamada, görüşmenin olumlu geçtiğini söylediği halde, kendisinden sonra basın toplantısı düzenleyen Fin bakan, Kıbrıs'a yönelik Fin planının çöktüğünü ilan ederek -planın çöktüğünden bîhaber- Türk Dışişleri Bakanı'nı henüz oradayken aşağıladı. 28 Kasım'da ise Papa'nın ayaküstü *"Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girmesini arzularız"* lafıyla sevinerek havaalanında gülücükler saçan Başbakan Erdoğan, 29 Kasım'da Avrupa Komisyonu Türkiye ile 8 müzakere başlığının açılmamasını, diğerlerinin de kapanmamasını tavsiye etmesiyle şaşkına uğradı ve bunun bir "tren kazası" olduğu iddialarını eleştirip "trenin yavaşladığını" söyleyerek hafifletme çabası içerisine girdi. Oysa Kıbrıs Rum Yönetimi Sözcüsü, 30 Kasım'da yaptığı açıklamada *"Avrupa Birliği'nin tavrından memnun olmazsak, biz de veto hakkımızı kullanırız"* diyerek yeni müzakere başlıklarının açılmasını engelleyeceklerini söyleyip Erdoğan'ı yalancı çıkardı. Üstelik tavsiye kararını alan Avrupa Komisyonu'nun başkanı, tüm bu aşağılamalara rağmen, *"Türkiye'nin AB yolundaki yükümlülüklerini yerine getirmede kararlılık göstermesi gerektiğini"* söyleyip alay bile etti. Komisyon'un tavsiye kararını açıklayan üyesi Olli Rehn ise düzenlediği basın toplantısında *"Türkiye altın bir gol atabilir"* diyerek tren kazası olmadığında ve -Amerikan patentli- reformların sürdürüleceğinde ısrar ededuran Türkiye yöneticilerini bir kez daha aşağıladı. Ardından 1 Aralık'ta Finlandiya Başbakanı Ankara'ya geldi ve yöneticilerin sırtını sıvazlayıp gitti. Fransa'nın muhtemel müstakbel Cumhurbaşkanı Sarkozy, Türkiye'nin AB'ye kabulünü bir kez daha açık bir dille reddetti ve imtiyazlı ortaklık önerdi.

Durumun kritikleştiğini gören AKP Hükümeti, derhal Amerika ile temas kurdu. 4 Aralık'ta Dışişleri Bakanı Gül, ABD'nin Ankara Büyükelçisi Wilson ile, 8 Aralık'ta da Erdoğan Bush'u telefonla arayarak Avrupa Birliği'ni görüşerek destek istedi. Bunun üzerine Amerikan Dışişleri Bakanlığı, Türkiye ile Avrupa arasında anlaşma yapılması için her çabayı göstereceklerini bildirdi.

5 Aralık Chirac-Merkel görüşmesinde Türkiye'nin Ek Protokol'e ilişkin tutumunun 2009'a kadar ilerleme raporlarıyla izlenmesi istendi. Oysa biliniyor ki Chirac veya Merkel'in istemesine gerek kalmaksızın her sene ilerleme raporu zaten yayınlanmaktadır. Bu vurgunun yapılması, Türkiye'nin üyeliği konusunun 2009'a kadar askıya alınmasını ifade etmektedir.

Bununla birlikte aynı gün AB Komisyonu, Chirac ile Merkel'i katı kısıtlama ve tarihler koyma yoluna gitmemelerini istedi ve bunların işe yaramayacağı konusunda uyardı. Bunun üzerine Amerika'nın Avrupa Birliği içerisindeki uşakları [yeni üyeler] Türkiye lehine harekete geçti. Ne var ki onların çabaları boşa çıktı. 5 Aralık'ta Erdoğan, Avrupa Birliği'nin Türkiye'yi müzakere masasından uzaklaştırmaya çalışmasının yanlış olacağını söyledi. 6 Aralık'ta Erdoğan, "B ve C planlarımız olacak" dedi. 7 Aralık'ta Türkiye'nin önerisi geldi. Öneri, Rum kesimi ve Yunanistan tarafından derhal reddedildi. Aynı gün toplanan COREPER Toplantısı'nda ise önerilerin yazılı olarak iletilmesini istedi. Öte yandan Genelkurmay Başkanı yaptığı açıklamada, AKP Hükümeti'nin bu öneriyi kendilerine danışmadan yaptığını, öneriyi televizyonlardan öğrendiğini, oysa Kıbrıs'ta 40,000 askerlik varlığı bulunan bir kurumun bu tür önerilerden haberdar edilmesi gerektiğini söyledi. Hükümet ise Dışişleri Bakanlığı'ndan iki yetkilinin Genelkurmay Başkanlığı'nı ziyaret ederek bilgilendirdiğini söylediği halde, Genelkurmay bu iki yetkilinin bilgilendirme olmaksızın ziyarette bulunduğunu açıkladı. Böylece Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Ordusu, kamuoyu önünde ve medya sayfalarında birbirlerini yalanladı. Benzer bir çekişme, Hükümet ile Cumhurbaşkanlığı arasında ağız dalaşına kadar vardı. Oysa KKTC Başbakanı Ferdi Sabit Soyer, 8 Aralık'ta yaptığı açıklamada, kendisinin ve KKTC Cumhurbaşkanı Talat'ın bu önerilerden haberdar olduğunu söyledi.

11 Aralık'ta Brüksel'deki AB Dışişleri Bakanları Toplantısı'nda Türkiye'nin önerisi, Finlandiya'nın hazırladığı tasarının daha da sertleşmesinden başka bir işe yaramadı. KKTC'ye uygulanan izolasyonların kaldırılması konusu ise yeni dönem başkanı Almanya'nın inisiyatifinde Ocak ayına ertelendi. Bunun üzerine Hükümet Sözcüsü Cemil Çiçek, *"AB ile Kıbrıs arasında tercih olmaz"* diyerek yedikleri şamarın acısını

hafifletme çabasına girdi. Çiçek, “ümit ediyoruz ki Aralık ayına geldiğimizde AB hakkaniyetli bir karar ortaya koyabilir” ifadelerini kullanarak Avrupa’dan merhamet bekledi! Ertesi gün 12 Aralık’ta Erdoğan, Avrupa Konseyi’nin kararı ile Türkiye’ye haksızlık yapıldığını söyledi. Aynı gün Olli Rehn, Avrupa’nın sürdürme politikasının bir yansıması olarak Türkiye ile bazı müzâkere başlıklarının bu yıl sonuna kadar açılacağını açıkladı. Aynı minvalde 13 Aralık’ta da tren kazasının önleğini söyledi.

Nihayet 14-15 Aralık tarihlerinde düzenlenen Avrupa Birliği Zirvesi’nde Türkiye gündem dışında bırakılarak ve Hükümet’in liman önerisi yokmuş gibi davranılarak Avrupa Komisyonu’nun tavsiye kararı aynen kabul edildi. Buna göre Ankara, Gümrük Birliği Ek Protokolü’nü “tam olarak” uygulayıp “tüm” limanlarını ve havaalanlarını Rumlara açıncaya kadar 8 müzâkere başlığının “açılmamasını”, diğerlerinin de “kapanmamasını” onaylamış oldu. 14-15 Aralık Zirvesi’nin asıl konusu ise genişleme idi ve zirveden “tam üyelik artık daha zor” mesajı çıktı. Böylece Türkiye’nin “tam üyelik” macerasının hayâl mahsulü olduğu bir kez daha teyit edildi. Aynı gün hem hafta başında AB Dışişleri Bakanları’nın bir araya geldiği Genel İşler Konseyi’nin müzâkereleri kısmen askıya alma kararı onaylandı, hem de KKTC’ye yardım paketinin ikinci ve son dilimi serbest bırakıldı ki bu, “inceldiği yerden kopmasın” diyerdir.

İşte tüm bunlar, Avrupa Birliği’nin Türkiye’yi tam üyeliğe asla kabul etmeyeceğine ilişkin açık delillerdir.

Ey Müslümanlar!

Bahsi geçen olaylar zincirinin halkalarını anlamak için aşağıdaki hususların net olarak anlaşılması gerekmektedir. Böylece Türkiye’nin Avrupa Birliği ile olan ilişkilerinin gerçek yüzü açığa çıkacaktır:

1. AKP Hükümeti’nin tüm aşağılanmalara ve terslenmelere rağmen, Avrupa Birliği’ne üyelik konusunda ısrar etmesinin en önemli sebebi; Amerika’nın dayattığı reformların sürdürülebilmesidir. Bu reformlar; devletin yapısı açısından İngiliz-tarzı kurumları yıpratmak, siyasi açıdan ordunun ağırlığını hafifletmek, ekonomik açıdan liberalleşme ve özelleştirme politikalarını güçlendirmek, toplumsal açıdan Amerika güdümündeki sivil toplum kuruluşlarının etkinliğini artırmak ve en çarpıcı olarak Müslüman Türkiye halkını Batılı Küfür yaşam tarzına adapte etmek içindir. Dolayısıyla ister şimdiki AKP Hükümeti olsun, isterse seçimlerden sonra gelecek bir başka hükümet olsun, Avrupa kapılarından kovulsa bile, sırf Amerika’nın hatırına, üyelik sürecinin peşini bırakmayacaktır.
2. AKP Hükümeti’nin bu “önemli” misyonu yüklenmesinde, en önemli destekçileri ise şunlardır: Amerika, Avrupa Birliği içerisinde yer alan Amerikan güdümündeki ülkeler, Rum Kesimi hariç özellikle Birliğe son katılan on yeni üye ülke, Türkiye içindeki Amerikan ajanları ve medya. Yalanları doğru gösteren, doğruların üzerini örten, hâinleri “Avrupa Fatihi”, hezimetleri zafer olarak yansıtan işte bu faktörlerdir.
3. AKP Hükümeti’ni şiddetle eleştiren Türkiye’deki laikler, Avrupa Birliği üyeliğini aslında reddetmemektedirler. Bilakis bu üyelik sürecinin, İngiliz-tarzı devlet yapılanmasını yıpratmasına, ordunun etkinliğini kırmasına ve Amerikan nüfuzunun sızmasına imkân vermesinden kaygı duymaktadırlar. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Osmanlı Hilâfet Devleti’ni yıktığı gün, “Doğu” diye tanımlanan İslam Alemi ile olan tüm bağlarını koparmış, bunun yerine istikâmet olarak Kâfir Batı’yı benimsemiştir.
4. Avrupa Birliği, Türkiye’nin tam üye olmasını kesinlikle istememektedir. Son iki yılda yapılan tüm zirvelerde ve Birlik bünyesindeki toplantıların çoğunda bu yaklaşım defalarca vurgulanmıştır. Bununla birlikte Avrupa Birliği Türkiye’yi kovamaz. Ama onu tam üyeliğe de kabul edemez. Bunun için Avrupa Birliği, Türkiye’nin “imtiyazlık ortak” olarak bağlanması veya Avrupa-Akdeniz İşbirliği gibi “özel statü” konumunda kalmasını istemektedir.
5. Dolayısıyla Türkiye’nin Avrupa Birliği ile ilişkileri, karşılıklı tavizler, yalpalanmalar ile dolu sürdüren bir süreçtir ve böyle olmaya devam edecektir. Çünkü Avrupa Birliği’ni oluşturan ülkeler, birlik gibi görüldüğü halde kalpleri darmadağındır. Bunun için ortak çıkarları dışında asla birliktelik gösteremeyeceklerdir. Dolayısıyla üye ülkelerin ikiye bölünmesi, birbirleriyle çelişkili açıklamalar yapmaları, hatta Almanya’da olduğu gibi aynı ülkenin koalisyon ortaklarının birbirlerini yalanlamaları dahi gayet normaldir. O nedenle Türkiye’nin yöneticileri, kendilerini destekleyen üyeler görünce sevinmekte, kendilerini aşağılayanları görünce de hayâl kırıklığına uğrayıp tökezlemektedirler.

6. Kıbrıs meselesi, İslâmî bir meseledir. Sömürgeci İngiliz Kâfirlerin, hile ve desise ile ele geçirdikleri Kıbrıs'ın İngilizler tarafından ilhak edilmesini Lozan Anlaşması ile kabul eden, Türkiye Cumhuriyeti'nin yöneticileridir. Mesele, tüm Müslümanların hassasiyet gösterdikleri İslâmî bir mesele iken, zamanla Türkiye ile Yunanistan arasındaki mesele haline getirildi. Ardından Kıbrıslı Türkler ile Kıbrıslı Rumlar arasındaki bir mesele haline getirildi. Şimdi de limanların ve havaalanlarının açılması, doğrudan ticâret yapılması ve benzeri tali meselelere kadar aşağı düşürüldü. Aynen Filistin ve Keşmir meseleleri gibi. Bunlar da başlangıçta İslâmî meseleler iken, önce bölgesel boyuta, sonra yerel boyuta, nihayet cüzi boyuta indirildi!
7. Laiklerin Kıbrıs'a bakışı, "Kıbrıs İngiliz toprağı olmalıdır, İngiltere feragat ederse Türkiye'ye ilhak edilmelidir" şeklindedir. Dolayısıyla onların Kıbrıs'ı savunmaları söz konusu değildir. AKP Hükümeti'nin temsil ettiği Amerikancı bakış ise şöyledir: "Kıbrıs, İngiliz toprağı olmaktan çıkarılmalı, Amerika'nın nüfuz alanı haline getirilmelidir. Bunun için Kıbrıs'taki İngiliz üsleri eninde-sonunda kovulmalıdır. Kıbrıs'ta çözüm "Avrupa Birliği" değil Birleşmiş Milletler gözetiminde bir barış planı ile sağlanmalıdır." Amerika'nın bu bakışını zehirlemek için Rum Kesimini "tüm Kıbrıs'ı temsilen" Avrupa Birliği üyesi yapan İngiltere'dir. Birleşmiş Milletler yerine sorunu Avrupa Birliği'nin meselesi haline getirmeye niyetlenen ve bunu öne süren de İngiltere'dir.
8. "İzolasyonlar kalkmadıkça limanları açmayacağız" demek, "tamam limanları açıp Rum kesimini tanıyacağız, ancak sizin de izolasyonları kaldırmanız gerekir" demektir. "Haydi biz bir liman ve havaalanı açalım, siz de bir liman ve havaalanı açın" demek de aynı anlamdadır. Aradaki fark, AKP Hükümeti'nin önceki söylemlerinde ilk adımı karşı taraftan beklerken bu kez ilk adımı bizzat atmaya razı olmasıdır. Ayrıca bir liman ile beş liman arasında vakıanın özü açısından bir fark yoktur. Vakıanın özü ise tanımadır.
9. Türkiye Devleti'nin ve medyasının Rum kesimi olarak tanımladığı varlık, aslında Amerika ve Avrupa dahil tüm dünya tarafından, Kıbrıs Cumhuriyeti olarak adlandırılmaktadır. Türkiye'nin imza attığı AB belgeleri de bu ibareyi içermektedir. Dolayısıyla Güney Kıbrıs Rum varlığını "tüm Kıbrıs'ın devleti" olarak Kıbrıs Cumhuriyeti adıyla tanımak, Kuzey Kıbrıs'taki Türk varlığının meşruiyetini zehirlemektedir. Aynı şekilde yaklaşık 40,000 civarındaki Türk askeri varlığını "işgâlcı varlık" haline getirmektedir.
10. AKP Hükümeti'nin yüklenme iradesi ve cesareti olmayan konu, limanların açılması veya Rumların tanınması veya diğer benzer işler değildir. Bilakis bunların Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nin meşruiyetini riske atması ve Türk Ordusu'nu Kıbrıs'tan kovdurmasıdır. AKP Hükümeti'nin Finlandiya'ya sunduğu öneride ismi geçen Magosa Limanı, Kıbrıs'taki Türk varlığının tek lojistik çıkışıdır. Bu limanın Avrupa gözetiminde açılması, Türk Ordusu'nun Kıbrıs'taki varlığını tehdit etmektedir. Bunun sonraki adımları ise 74 müdahalesi sonrasında kurulan Ege Ordusu'nun dağıtılması ve Türkiye ile Yunanistan arasında kıta sahanlığı meselesinin gündeme taşınmasıdır.

Ey Müslümanlar!

Meselenin hakikatlerini size işte böyle açıklıyoruz ki Sömürgeci Kâfirlerin entrikalarını anlayasınız, onların ajanları olan başınızdaki hain yöneticilerin gerçek yüzünü göresiniz, gerçek kurtuluşun İslam'dan başka hiçbir yerde olmadığını artık Allah için kabul edesiniz. İslam'a, Rasulümüze, Kitabımıza, mü'min kardeşlerimize, mukaddes ve mübârek beldelerimize, servetlerimize, itibarlarımıza, değerlerimize ve namuslarımıza saldıranların, bizleri her fırsatta aşağılayanların bu Kâfirler olduğunu artık görelim. Kâfirlerin bu başarılarını ancak ve sadece başımızdaki hain yöneticiler ve Allah'tan korkmaz, kuldan utanmaz kuklaları aracılığıyla gerçekleştirdiklerini artık anlayalım. En büyük suçun kendimizde olduğunu da artık kavrayalım. Üzerimizdeki bu günahı, bu sorumluluğu kaldıralım.

Yapılması gereken; tüm Müslümanları, hatta tüm insanlığı İslam'ın emrine boyun bükerek İslâmî Devlet'in adâletli, merhametli ve şefkatli ellerine teslim etmektir. Bu da ancak şu şımarık ve kendini beğenmiş AKP tâifesini iktidardan alaşağı etmek, Laik [Dinsiz] devleti yıkarak târihin kokuşmuş çöplüğüne atmak ve Ümmetin hayırlı ve takvâli evlatlarına yönetim emânetini teslim etmekle mümkündür. Çünkü depremden ağır hasar görmüş bir binânın tamir edilmesi nasıl mümkün değilse, aynı şekilde Küfürden ağır darbe almış bu Laik, Demokratik Küfür devletini reforme etmek de mümkün değildir. Nasıl ki ağır hasar alan bir binânın yıkılıp yerine yepyeni ve güçlü bir binanın kurulması kaçınılmaz ise, kezâ bu devletin ve

tüm kurumlarının da tamamen yıkılması ve yerine İslâmî 'Akîde'ye dayalı, İslâmî Nizamlar ile yöneten yepyeni ve sapasağlam bir devletin kurulması da kaçınılmazdır.

Binâsını Allah korkusu ve rızâsı

üzerine kuran kimse mi daha hayırlıdır, yoksa binâsını yıkılacak bir uçurumun kenarına kurup onunla beraber kendisi de çöküp Cehennem ateşine giden kimse mi? Şüphesiz ki Allah zâlimler topluluğunu hidâyete erdirmez. Nitekim onların yaptıkları binâ, (ölüp de) kalpleri parçalanıncaya kadar yüreklerine devamlı olarak bir kuşku (sebebi) olacaktır. Allah, 'Âlîm'dir, Hakîm'dir. [et-Tevbe 110-111]

İşte o devlet, Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın vaat ettiği, Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in müjdelediği, Sömürgeci Kâfirin şiddetle korktuğu ve Ümmetin büyük bir özlem ile beklediği devlettir. O, "İnsanlar için çıkarılmış en hayırlı Ümmet" in devleti, **Nübüvvet Minhâcî üzere İkinci Râşidî Hilâfet Devleti'**dir. Sakın Allah'ın vaadinden ve Rasulü [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in müjdesinden şüpheye düşenler gibi olup onlar gibi sormayın!

Bunun üzerine onlar Sana alaylı bir tarzda başlarını

sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki çok yakındır." [el-İsrâ' 51]

Madem ki bu kadar yakındır, o halde Allah'ın rızâsını, Rasulullah [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in şefaatinin, İslâm'ın izzetini, Müslümanların itibarını, insanların hayrını ve dünyanın selâmetini arzulayanlar, işte böylesi bir kurtuluş için çalışsınlar.

Ey Müslümanlar! Ey Mü'min Askerler! Ey Güç Sahipleri!

Artık harekete geçme zamanıdır! Evvelâ ordular! Müslümanların ordularındaki askerler, subaylar, generaller... azıcık îman, azıcık akıl, azıcık duygu, azıcık insaf, azıcık merhamet, azıcık insanlık varsa! Artık Yahudi pislüğünü, Amerikan-İngiliz-Fransız-Rus-Hindu-Çin işgâlcilerini ve en önemlisi bu Kâfirlerin bu topraklara çöreklenmesine zemin hazırlayıp tam-destek veren başımızdaki hâin ve ajan yöneticileri, İslâmî topraklar üzerinden tümüyle kaldırıp atmanın zamanıdır! Asla dönmemesine... Artık Kâfirlerin Sömürgeci araçlarını, Birleşmiş Milletler'ini, NATO'sunu, Avrupa Birliği'ni, İslam Konferansı Örgütü'nü, Arap Birliği'ni, Bağımsız Devletler Topluluğu'nun, G8'ini, D8'ini... entrikalarını, çözümsüz kararlarını, ikiyüzlü tutumlarını... birini, ikisini değil, tümünü dağıtıp atmanın zamanıdır! Artık Küfrün bataklığını kurutmanın, kollarını koparmanın, varlığını yok etmenin zamanıdır... Sadece Müslümanlar için değil, Müslüman olsun-olmasın tüm insanlar, hatta hayvanlar, bitkiler ve taşlar için...

Artık korkulardan sıyrılmanın, gür sedâları yükseltmenin, yeryüzünü önceden olduğu gibi İslâm'ın Nûru ve Hidâyeti ile aydınlatmanın zamanıdır... **Nübüvvet Minhâcî üzere İkinci Râşidî Hilâfet Devleti'**ni kurmanın zamanıdır! Allah'ın izniyle, lütfuyla, yardımıyla ... Sâdık-ul Emîn [SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in müjdesini doğrulayarak... Rabbi'ne, Kitâb'ına, Rasulü'ne, Dinine, nâmusuna, şerefine, haysiyetine, topraklarına, servetlerine, yiğit gençlerine, genç kızlarına, mâsum yavrularına, tertemiz hanımlarına, ak sakallı dedelerine, evlerine, yollarına, ağaçlarına, hatta taşlarına saldırılmış şu Kerîm İslam Ümmeti'nin yeniden "İnsanlar için çıkarılmış en hayırlı Ümmet" haline gelmesi için... Tüm insanlığa, Allah katında tek dîn olan İslam ile şahitlik eden "Vasat Ümmet" olması için... Lâyık olduğu izzetine, kuvvetine, mecdine, azametini kavuşması için... Artık kendisiyle savaşılan ve ardında korunulan Râşid Halife liderliğinde, îmanı kalplerine ziynet yapmış İslam Ordusu'nun cengâverleri eliyle, Hakkı üstün kılmanın tam zamanıdır!

Umulur ki Rabbiniz düşmanlarınızı helâk edip

(onların yerine) sizi yeryüzüne Halîfe kılar da böylece nasıl hareket edeceğinize bakar. [el-A'râf 129]

Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilâyeti

H. 27 Zilka'de 1427
M. 18 Aralık 2006